Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1346/2000 НА СЪВЕТА

от 29 май 2000 година

относно производството по несъстоятелност

(ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Council Regulation (EC) No 603/2005 of 12 April 2005 (*)	L 100	1	20.4.2005 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 694/2006 на Съвета от 27 април 2006 година	L 121	1	6.5.2006 г.
►**M3**	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►**M4**	Регламент (ЕО) № 681/2007 на Съвета от 13 юни 2007 година	L 159	1	20.6.2007 г.

Изменен с

►**A1**	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003 г.

(*) Настоящият акт никога не е публикуван на български език

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1346/2000 НА СЪВЕТА

от 29 май 2000 година

относно производството по несъстоятелност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67, параграф 1 от него,

като взе предвид инициативата на Федерална република Германия и на Република Финландия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

като има предвид, че:

(1) Европейският съюз си е поставил за цел да създаде пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

(2) Правилното функциониране на вътрешния пазар изисква презграничните производства по несъстоятелност да действат ефикасно и ефективно и приемането на настоящия регламент е необходимо за постигането на тази цел, която е свързана със съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси по смисъла на член 65 от Договора.

(3) Дейностите на предприятията все по-често има презгранични последствия и поради това все повече се регламентират от правото на Общността. Тъй като несъстоятелността на такива предприятия се отразява и на правилното функциониране на вътрешния пазар, е необходим акт на Общността, които да изисква координацията на мерките, които трябва да се прилагат по отношение на имуществото на неплатежоспособния длъжник.

(4) С оглед правилното функциониране на вътрешния пазар е необходимо да се избегне практиката страните да бъдат подтиквани да прехвърлят авоари или съдебни производства от една в друга държава-членка, за да придобият по-благоприятно правно положение (т.н. „forum shopping“).

(5) Тези цели не могат да бъдат в достатъчна степен постигнати на национално равнище, следователно е оправдано предприемането на действия на общностно равнище.

(6) Съгласно принципа на пропорционалността настоящият регламент следва да се сведе до разпоредби, които регламентират компетентността за образуване на производства по несъстоятелност и вземането на решения, които пряко произтичат от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него. Настоящият регламент следва също да съдържа разпоредби относно признаването на тези решения и приложимото право, които също съблюдават този принцип.

(7) Производствата по несъстоятелност, които са свързани с ликвидация на неплатежоспособни дружества или други

([1]) Становище от 2 март 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

([2]) Становище от 26 януари 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

▼B

юридически лица, конкордатите и другите аналогични производства се изключват от обхвата на приложение на Брюкселската конвенция от 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([1]), изменена с конвенциите по присъединяването към тази конвенция ([2]).

(8) За постигането на целта, свързана с подобряването и ускоряването на производствата по несъстоятелност с презгранични последици, е необходимо и уместно разпоредбите за компетентността, признаването на съдебни решения и приложимото правото в тази област да бъдат включени в един правен акт на Общността, който да бъде задължителен и пряко приложим в държавите-членки.

(9) Настоящият регламент следва да се прилага към производствата по несъстоятелност, независимо дали длъжникът е физическо или юридическо лице, търговец или частно лице. Производствата по несъстоятелност, към които се прилага настоящият регламент, са посочени в приложенията. Производствата по несъстоятелност, които се отнасят до застрахователните предприятия и кредитните институции, инвестиционните дружества, предоставящи услуги, които включват съхраняване на парични средства или ценни книжа на трети лица, както и организациите за колективни вложения, следва да се изключат от обхвата на приложение на настоящия регламент. Тези предприятия не са обхванати от настоящия регламент, защото те се подчиняват на специални режими и до известна степен националните контролни органи разполагат с много широки правомощия за намеса.

(10) Производствата по несъстоятелност не включват задължително намесата на съдебен орган; изразът „съд“, който се използва в настоящия регламент, следва да се разбира в широк смисъл и означава лице или орган, които са оправомощени по националното право да образуват производство по несъстоятелност. За целите на прилагането на настоящия регламент производствата (включващи актовете и формалностите, определени от закона) следва не само да съответстват на разпоредбите на настоящия регламент, но и да са официално признати и да имат изпълнителна сила в държавата-членка, в която са образувани производствата по несъстоятелност, и следва да бъдат общи производства по несъстоятелност, които да водят до частичното или пълното отнемане на имуществото на длъжника, както и до назначаването на ликвидатор.

(11) Настоящият регламент отчита факта, че поради значителните различия между материалните закони, не е удобно на практика да се определи единно производство по несъстоятелност с универсален обхват за цялата Общност. Прилагането без изключение на правото на държавата, в която е образувано производството, често води до трудности. Това се отнася, по-специално, за широко различаващите се обезпечения, които съществуват в Общността. От друга страна, правата на предпочтително удовлетворение, от които се ползват някои кредитори, в някои случаи напълно се различават. Настоящият регламент следва да има предвид това в два аспекта. От една страна, да предвиди специални правила относно приложимия закон при някои особено важни права и правни отношения (например, вещни права

([1]) ОВ L 299, 31.12.1972 г., стр. 32.
([2]) ОВ L 204, 2.8.1975 г., стр. 28;
ОВ L 304, 30.10.1978 г., стр. 1;
ОВ L 388, 31.12.1982 г., стр. 1;
ОВ L 285, 3.10.1989 г., стр. 1;
ОВ C 15, 15.1.1997 г., стр. 1.

▼B

и трудови договори). От друга страна, да разреши национални производства, които се отнасят само за имуществото, които се намират в държавата, в която е образувано производството, освен главното производство по несъстоятелност с универсален обхват.

(12) Настоящият регламент дава възможност да се образува главно производство по несъстоятелност в държавата-членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника. Тази процедура има универсален обхват и цели включването на цялото имущество на длъжника. С цел защитата на различните интереси, настоящият регламент дава възможност паралелно с главното да се образуват и вторични производства. Вторичното производство може да се образува в държавата-членка, в която длъжникът притежава предприятие. Последиците от вторичното производство засягат имуществото, което се намира в тази държава. Задължителните правила за координация с главното производство съдържат изискването за единност на производството в Общността.

(13) „Център на основните интереси“ следва да съответства на мястото, на което длъжникът обикновено управлява интересите си и следователно то може да се удостовери от трети лица.

(14) Настоящият регламент се прилага само към производствата, при които центърът на основните интереси на длъжника се намира в Общността.

(15) Правилата относно компетентността, които се съдържат в настоящия регламент, определят само международната компетентност, т.е. посочват държавите-членки, чиито съдилища могат да образуват производство по несъстоятелност. Териториалната компетентност в рамките на съответната държава-членка трябва да бъде определена в националното законодателство.

(16) Компетентният съд за образуване на главното производство по несъстоятелност е оправомощен да постановява временни обезпечителни мерки от момента на постъпването на молбата за образуване на производството. Обезпечените мерки, които са постановени преди, както и тези след началото на производството по несъстоятелност, са от съществена важност за гарантиране на ефективността на производството. Настоящият регламент следва да предвиди различни възможности в това отношение. От една страна, компетентният съд по главното производство може да постанови временни обезпечителни мерки относно имуществото, което се намира на територията на други държави-членки. От друга страна, преди образуването на главното производство временният ликвидатор следва да може да поиска в държавите-членки, в които длъжникът притежава предприятия, да бъдат приложени обезпечителните мерки, които са предвидени в законодателството на тези държави.

(17) Преди образуването на главното производство по несъстоятелност, образуването на производство по несъстоятелност в държавата-членка, в която длъжникът притежава предприятие, може да бъде поискано само от местните кредитори и кредиторите на местното предприятие, или когато правото на държавата-членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника, не разрешава образуването на главно производство. Причината за това ограничение е да се сведат до минимум случаите, в които се искат частични производства преди главното производство по несъстоятелност. След образуване на главно производство

▼B

по несъстоятелност частичното производство се преобразува във вторично.

(18) След откриването на главното производство по несъстоятелност настоящият регламент не ограничава възможността да се иска откриване на производство по несъстоятелност в държавата-членка, в която длъжникът притежава предприятие. Ликвидаторът по главното производство или всяко друго лице, което е оправомощено от националното законодателство на тази държава-членка, може да поиска образуването на вторично производство по несъстоятелност.

(19) Вторичното производство по несъстоятелност може освен да защитава местни интереси, да служи и за други цели. Например, в случай че имуществото на длъжника е прекалено сложно за цялостно управление или когато разликите между съответните правни системи са толкова големи, че могат да произтичат трудности от разширяването на действието на закона на държавата, в която е образувано производството по несъстоятелност, до другите държави, в които се намира имущество на длъжника. По тази причина ликвидаторът по главното производство може да поиска образуването на вторично производство в интерес на ефективното управление на имуществото.

(20) Главното и вторичните производства по несъстоятелност могат да допринесат за ефективното осребряване на масата на несъстоятелността на неплатежоспособния длъжник, само ако всички текущи паралелни производства са координирани. Главното условие тук е тясното сътрудничество между различните ликвидатори, което трябва да включва, по-специално, достатъчен обмен на информация. За да се гарантира господстващата роля на главното производство, на ликвидатора по това производство следва да бъдат предоставени широки възможности да влияе върху текущите вторични производства. Например, той следва да може да предложи план за оздравяване или предпазен конкордат между длъжника и кредиторите, или да поиска спиране на осребряването на масата на несъстоятелността във вторичното производство.

(21) Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намират в Общността, има право да предяви вземанията срещу имуществото на длъжника във всяко текущо производство по несъстоятелност в рамките на Общността. Това следва да се прилага и за данъчните и социално-осигурителните органи. Въпреки това, с цел равнопоставеност между кредиторите трябва да се съгласува разпределението на приходите от осребряването на имуществото. Всеки кредитор може действително да запази това, което е получил при производството по несъстоятелност, но не следва да има възможност да участва в разпределението на масата на несъстоятелността, което се извършва в рамките на различно производство, докато кредиторите от един и същ ред не получат еднакъв дял от техните вземания.

(22) Настоящият регламент следва да предвижда възможност за незабавно признаване на решенията за образуване, провеждане и приключване на производство по несъстоятелност, които са свързани с обхвата му на приложение, както и на решенията, които се намират в пряка връзка с това производство по несъстоятелност. Автоматично признаване следва да означава, че последиците от производство, което е извършено по закона на държавата, в която е започнало производството, се признават от всички държави-членки. Признаването на решенията, които са постановени от съдилища на държавите-членки, следва да се основава на

▼B

принципа на взаимното доверие. В това отношение основанията за непризнаване следва да се сведат до необходимия минимум. Съгласно същия принцип следва да се разрешава и всеки възникнал спор, когато съдилищата на две държави-членки смятат, че е в тяхната компетентност да образуват главно производство. Решението на съда, който първи е образувал производството, следва да бъде признато във всички други държави-членки, без те да имат правото да подлагат на контрол решението на този съд.

(23) Настоящият регламент следва да създаде, в рамките на материята, която се регулира от него, единни правила за случаите на конфликт на разпоредби, които да заменят, в рамките на обхвата им на приложение, националните норми на международното частно право. Доколкото не е предвидено друго, следва да се прилага законът на държавата-членка, която е образувала производството *(lex concursus)*. Това правило за конфликт на разпоредби следва да се прилага по еднакъв начин както към главното производство, така и към частичните производства. *Lex concursus* определя всички последици от производството по несъстоятелност, процесуални и материални, спрямо заинтересованите лица и съответните правоотношения. Този закон урежда всички условия за образуването, провеждането и приключването на производството по несъстоятелност.

(24) Автоматичното признаване на едно производство по несъстоятелност, към което обичайно се прилага законът на държавата, в която то е образувано, може да влезе в конфликт с нормите, съгласно които се осъществяват сделките в тези държави. За да бъдат защитени доверието и правната сигурността на сделките в държавите-членки, различни от тази, в която е образувано производството, следва да се предвидят редица изключения от общите разпоредби.

(25) От съществена важност при вещните права е да се предвиди специална разпоредба, която отделя действието на закона на държавата, в която е образувано производството, като се има предвид, че тези права са от голямо значение за отпускането на кредити. Доказването, валидността и обхвата на едно вещно право следва по принцип да се определят съгласно закона на държавата, в която то се упражнява, и да не се влияят от образуването на производство по несъстоятелност. Притежателят на вещното право следва да има възможността да предявява правото си да отдели или продължи действието на допълнителното обезпечение. Когато имуществата са предмет на вещни права по *lex situs* на една държава-членка, а главното производство е образувано в друга държава-членка, ликвидаторът по производството следва да има възможността да поиска образуването на вторично производство под компетентността на държавата-членка, в която възникват вещните права, при условие че длъжникът притежава предприятие в тази държава. Ако не се образува вторично производство, излишъкът от приходите от продажбата на имуществото, върху които съществуват вещни права, трябва да се плати на ликвидатора по главното производство.

(26) Ако законът на държавата, в която е образувано производството по несъстоятелност, не допуска прихващане, кредиторът въпреки това следва да има право на прихващане, ако последното е възможна съгласно закона, който е приложим към вземането на неплатежоспособния длъжник. По този начин прехващането придобива обезпечителна функция, която е основана на правни норми, на които съответният кредитор може да се позове в момента на възникване на вземането.

▼B

(27) Съществува специална необходимост от защита при системите на разплащане и финансовите пазари. Това се прилага при прихващането и изплащането на задълженията, предвидени в тези системи, както и при цесията на ценни книжа и гаранциите, които се предоставят за такива сделки съгласно Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателното плащане при системите на разплащане и уреждане на операциите с ценни книжа ([1]). За тези операции следва да се прилага единствено законът, който се прилага за системата или за пазара. Тази разпоредба има за цел да се избегне всякаква промяна в механизмите за плащане и разплащане при операциите, които са предвидени в системите на разплащане или на уреждане или финансовите пазари на държавите-членки в случай на несъстоятелност на една от страните по операцията. Директива 98/26/ЕО съдържа конкретни разпоредби, които заместват общите разпоредби на настоящия регламент.

(28) С оглед защитата на наетите лица и работните места, последиците от производството по несъстоятелност върху продължаването или прекратяването на трудовите правоотношения и върху правата и задълженията на всяка страна, които произтичат от тези правоотношения, трябва да се определят от закона, по който е сключен договорът, съгласно общите правила при конфликт на прави норми. Останалите въпроси, които са свързани с несъстоятелността, като например, дали вземанията на наетите лица се гарантират привилегировано и каква е евентуалната степен на тази привилегия, следва да се решават съгласно закона на държавата, в която е образувано производството.

(29) В интерес на търговския обмен по искане на ликвидатора следва в другите държави-членки да се публикува основното съдържание на решението за образуване на производството. Ако на територията на съответната държава-членка съществува предприятие, може да се иска задължително публикуване. И в двата случая публикуването не следва да бъде условие за признаването на производство, което е образувано в друга държава-членка.

(30) В някои случаи част от заинтересованите лица може да не знаят за образуваното производство и добросъвестно да действат по начин, който противоречи на новите обстоятелства. С оглед защитата на тези лица, които поради незнание относно образуваното производство в друга държава-членка изпълняват в полза на длъжника задължение, което трябва да бъде изпълнено в полза на ликвидатора по производството в друга държава-членка, следва да се предвиди освобождаване от такова изпълнение или плащане.

(31) Настоящият регламент следва да съдържа приложения относно организацията на производствата по несъстоятелност. Тъй като тези приложения се отнасят изключително към законодателството на държавите-членки, за Съвета съществуват специални и основателни обстоятелства да запази правото си да изменя тези приложения, за да се отчетат евентуални промени във вътрешното право на държавите-членки.

(32) Обединеното кралство и Ирландия, съгласно член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и на Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, са заявили желанието си да участват в приемането и в прилагането на настоящия регламент.

([1]) ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

▼B

(33) Дания, съгласно членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, не участва в приемането на настоящия регламент. Следователно настоящият регламент не обвързва Дания и не се прилага към нея,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за общите производства по несъстоятелност, които налагат частичното или пълното лишаване на длъжника от права, както и до назначаването на ликвидатор.

2. Настоящият регламент не се прилага за производствата по несъстоятелност на застрахователните дружества и кредитните институции и на инвестиционните дружества, които предоставят услуги, свързани със съхраняване на парични средства или ценни книжа на трети лица, както и за организациите за колективни вложения.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящия регламент:

а) „производство по несъстоятелност“ означава общите производства, които са предвидени в член 1, параграф 1. Тези производствата са посочени в приложение А;

б) „ликвидатор“ означава всяко лице или орган, чиято функция е да управлява или да осребри масата на несъстоятелността, или да ръководи управлението на дейността му. Тези лица и органи са посочени в приложение В;

в) „производство по ликвидация“ означава производство по несъстоятелност по смисъла на буква а), което включва осребряване на имуществото на длъжника, включително и когато производството приключи с предпазен конкордат или с друга мярка, която прекратява несъстоятелността, или бъде прекратено поради факта, че масата на несъстоятелността не покрива задълженията. Тези производства са посочени в приложение Б;

г) „съд“ означава съдебният орган или всеки друг компетентен орган на държава-членка, който е оправомощен да образува производство по несъстоятелност или да взема решения по време на това производство;

д) „съдебно решение“ относно образуването на производство по несъстоятелност или за назначаване на синдик означава решението на всеки съд, който е компетентен да образува такова производство или да назначи ликвидатор;

е) „момент на образуването на производството“ означава момента, в който съдебното решение за образуване на производството влиза в сила, независимо дали решението е окончателно, или не;

ж) „държава-членка, в която се намира имущество“ означава, в случаите на:

▼B

— материална собственост — държавата-членка, в която тя е разположена,

— за собственост и права, които притежателят или упълномощеният трябва да впишат в публичен регистър — държавата-членка, която води регистъра,

— за вземания — държавата-членка, на чиято територия се намира центърът на основните интереси на третото задължено лице, което следва да престира, както е определено в член 3, параграф 1;

з) „предприятие“ означава всяко място на дейност, в което длъжникът извършва трайна стопанска дейност, която включва човешки и материални ресурси.

Член 3

Международна компетентност

1. Съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника, са компетентни да образуват производство по несъстоятелност. За дружествата и юридическите лица, седалището според устройствения акт се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното.

2. Когато центърът на основните интереси на длъжника е разположен на територията на дадена държава-членка, съдилищата на друга държава-членка са компетентни да образуват производство по несъстоятелност само ако длъжникът притежава предприятие на територията на тази държава-членка. Действието на това производство се свежда до имуществото на длъжника, което се намира на територията на последната.

3. Когато производството по несъстоятелност е образувано по параграф 1, всяко производството по несъстоятелност, които е образувано впоследствие, съгласно параграф 2, е вторично производство. Това производство трябва да се извършва като производство по ликвидация.

4. Частичното производство по несъстоятелност, посочено в параграф 2, може да се образува преди образуването на главното производство по несъстоятелност по параграф 1 само в следните случаи:

а) когато не може да бъде образувано производство по несъстоятелност по параграф 1 поради условията в законодателството на държавата-членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника; или

б) когато образуването на частичното производството по несъстоятелност е поискано от кредитор, чиито местоживеене, обичайно пребиваване или седалище според устройствения акт се намират в държавата-членка, на чиято територия е разположено съответното предприятие или чиито вземания са възникнали във връзка с експлоатацията на това предприятие.

Член 4

Приложим закон

1. Ако настоящият регламент не предвижда друго, приложимият закон към производството по несъстоятелност и последиците от него е законът на държавата-членка, на чиято територия е образувано производството, наричана по-долу „държава на образуване на производството“.

▼B

2. Законът на държавата на образуване на производството определя условията на образуването, провеждането и прекратяването на производството по несъстоятелност. Той определя по-специално:

а) при кои видове длъжници е допустимо производство по несъстоятелност;

б) кои имуществени активи се включват в масата на несъстоятелността и кои имуществени активи са придобити или прехвърлени на длъжника след образуването на производството;

в) съответните правомощия на длъжника и на ликвидатора;

г) условията за прилагане на прихващане;

д) как действа производството по несъстоятелност по отношение на текущите договори на длъжника;

е) как действа производството по несъстоятелност върху предявени правни искания на индивидуални кредитори, с изключение на висящи дела;

ж) кои вземания са приети за вземания на несъстоятелността и начина на третиране на вземания, които са възникнали след образуването на производството по несъстоятелност

з) предявяването, установяването и приемането на вземанията;

и) разпределението на приходите от осребряването на имуществото, реда за изплащане на вземанията, правата на кредиторите, които са били частично удовлетворени след образуването на производството по несъстоятелност по силата на вещно право или чрез прихващане;

й) условията за и действието на приключването на производството по несъстоятелност, по-специално при сключването на предпазен конкордат;

к) правата на кредиторите след приключване на производството по несъстоятелност;

л) кой поема разходите и съдебните разноски в производството по несъстоятелност;

м) нормите относно нищожността, унищожаемостта или относителната недействителност на правните действия, които увреждат всички кредитори.

Член 5

Вещни права на трети лица

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга вещните права на кредитор или на трето лице върху материални или нематериални блага, движими или недвижими вещи, независимо дали се отнася за определени вещи, или за съвкупности от неоценими блага, чийто състав се променя с течение на времето, които принадлежат на длъжника и в момента на образуването на производството се намират на територията на друга държава-членка.

2. Правата по смисъла на параграф 1 в частност са:

а) правото да се осребри или да се изнесе на публична продан имуществото и от приходите или доходите от това имущество да се удовлетворят вземанията, по-специално по силата на залог или ипотека;

б) изключителното право да се получи вземането, по-специално при залог върху вземането или при прехвърляне на това вземане като обезпечение;

▼B

в) правото да се иска връщане на имуществото и/или да се иска възстановяването му от лице, което го притежава или ползва против волята на правоимащия;

г) вещното право на плодоползване от дадено имущество.

3. Правото, което е вписано в публичен регистър, което е противопоставимо на трети лица и което позволява придобиването на вещно право по смисъла на параграф 1, се приравнява на вещно право.

4. Параграф 1 не представлява пречка за завеждане на делата за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 4, параграф 2, буква м).

Член 6

Прихващане

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга правото на кредиторите да искат прихващане за техните вземания с вземания на кредитора, когато такова прихващане е разрешено от приложимия закон към вземането на длъжника по несъстоятелността.

2. Параграф 1 не представлява пречка за завеждане на делата за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 4, параграф 2, буква м).

Член 7

Запазване на правото на собственост

1. Образуването на производство по несъстоятелност срещу купувача на дадена вещ не засяга правата на продавача, които се основават на клауза за запазване на собствеността, когато към момента на образуването на производството тази вещ се намира на територията на държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството.

2. Образуването на производство по несъстоятелност срещу продавача на дадена вещ след предаването на тази вещ не представлява основание за разваляне или отмяна на продажбата и не е пречка за купувача да придобие собственост върху продадената вещ, когато към момента на образуването на производството то се намира на територията на държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството.

3. Параграфи 1 и 2 не представляват пречка за завеждане на делата за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 4, параграф 2, буква м).

Член 8

Договори за недвижими имоти

Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на договор, който дава право за придобиване на собствеността или правото на ползване върху недвижим имот, се уреждат изключително от законите на държавата-членка, на чиято територия се намира имотът.

▼B

Член 9

Системи за разплащане и финансови пазари

1. Без да се засягат разпоредбите на член 5, последиците от производството по несъстоятелност по отношение на правата и задълженията на участниците в дадена система за плащане или изпълнение или на даден финансов пазар се подчинява изключително на закона на държавата-членка, който се прилага към съответна система или пазар.

2. Параграф 1 не представлява пречка за завеждане на дела за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност на плащанията или сделките съгласно приложимия закон към съответната система на плащане или съответния финансов пазар.

Член 10

Трудови договори

Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на трудовите договори и правоотношения се уреждат изключително от закона на държавата-членка, който е приложим към трудовите договори.

Член 11

Действие по отношение на права, които подлежат на вписване

Действието на производството по несъстоятелност по отношение на права на длъжника върху недвижим имот, кораб или самолет, които подлежат на вписване в публичен регистър, се уреждат от законите на държавата-членка, която води този регистър.

Член 12

Общностни патенти и марки

За целите на настоящия регламент общностен патент, марка или всяко друго аналогично право, което се регулира от правото на Общността, могат да бъдат включени само в производството по член 3, параграф 1.

Член 13

Увреждащи действия

Член 4, параграф 2, буква м) не се прилага, когато лицето, което чрез свое действие е увредило всички кредитори, докаже, че:

— тези действия се уреждат от закона на държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството, и

— в съответния случай, този закон не допуска никакви средства за оспорване на тези действия.

Член 14

Защита на трети лица

Когато след образуването на производството по несъстоятелност длъжникът възмездно се разпореди с:

— недвижим имот, или

▼B

— кораб или самолет, които са предмет на вписване в публичен регистър, или

— ценни книжа, чието съществуване предполага вписване в регистър, предвидено от закона,

действителността на действията се урежда от закона на държавата, на чиято територия се намира недвижимият имот или която води регистъра.

Член 15

Последици от производството по несъстоятелност по отношение на висящи правни спорове

Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на висящи правни спорове за вещ или право от масата на несъстоятелността се уреждат изключително от закона на държавата-членка, в която е висящо това производство.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 16

Принцип

1. Всяко решение за образуване на производство по несъстоятелност, което е взето от компетентен съд на държава-членка съгласно член 3, се признава във всички други държави-членки от момента на влизането му в сила в държавата на образуване на производството.

Това правило се прилага и когато длъжникът поради качеството си не може да бъде обект на производство по несъстоятелност в останалите държави-членки.

2. Признаването на производството по член 3, параграф 1, не представлява пречка за образуването на производството, предвидено в член 3, параграф 2, от съд на друга държава-членка. В този случай последното е вторично производство по несъстоятелност по смисъла на глава III.

Член 17

Последици от признаването

1. Решението за образуване на производството по член 3, параграф 1 съгласно закона на държавата-членка на образуване на производството, има действие във всяка друга държава-членка без допълнителни формалности, освен ако настоящият регламент не предвижда друго и докато в тази друга държава-членка не е образувано производството по член 3, параграф 2.

2. Последиците от производството по член 3, параграф 2, не могат да бъдат оспорени в останалите държави-членки. Всяко ограничаване на правата на кредиторите, по-специално отлагане на плащанията, намаляване или опрощаване на дълговете в резултат от това производство, не се отнася за имуществото, което се намира на територията на друга държава-членка, освен за кредиторите, които са дали съгласието си за това.

▼B

Член 18

Правомощия на ликвидатора

1. Назначеният съгласно член 3, параграф 1 от съда ликвидатор може да упражнява на територията на друга държава-членка всички правомощия, които са му дадени от законодателството на държавата-членка на образуване на производството, докато не се образува друго производство по несъстоятелност или докато не се предостави гаранция вследствие искане за образуване на производство по несъстоятелност в тази държава. По-специално той може да изнася имущество на длъжника извън територията на държавата-членка, на която то се намира, при спазване на членове 5 и 7.

2. Назначеният съгласно член 3, параграф 2 от съда ликвидатор може във всяка друга държава-членка да се позове по съдебен или извънсъдебен ред на факта, че движимо имущество е прехвърлено от територията на държавата на образуване на производството на територията на тази друга държава-членка след образуването на производството по несъстоятелност. Той може също и да завежда всякакви отменителни искове, които защитават интересите на кредиторите.

3. При упражняване на правомощията си ликвидаторът спазва законите на държавата-членка, на чиято територия възнамерява да действа, по-специално нормите, който са свързани с осребряването на имущество. Тези правомощия не могат да включват използването на средства за принуда, нито правото да се произнася по правни и други спорове.

Член 19

Доказване на назначаването на ликвидатора

Назначаването на ликвидатора се установява чрез представянето на заверено копие на оригинала на решението, с което той е назначен, или чрез всяко друго удостоверение, което е издадено от компетентния съд.

Може да се изиска превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата-членка, на чиято територия смята да действа ликвидаторът. Не се изисква никаква легализация или друга подобна формалност.

Член 20

Задължение за възстановяване и приспадане

1. Кредитор, който след образуването на производството по несъстоятелност по член 3, параграф 1, е получил по някакъв начин, по-специално чрез принудително изпълнение, пълно или частично удовлетворяване на вземанията си от имуществото на длъжника, което се намира на територията на друга държава-членка, възстановява на ликвидатора полученото, при спазване на членове 5 и 7.

2. С цел гарантиране на равнопоставеност на кредиторите, кредитор, който е получил определена сума от своите вземания в рамките на едно производство по несъстоятелност, не участва в разпределението при друго производство, освен ако кредиторите от същия ред или група са получили равна част от своите вземания в рамките на това друго производство.

▼B

Член 21

Публикуване

1. Ликвидаторът може да поиска публикуването на основното съдържание на решението за образуване на производството по несъстоятелност и при необходимост, на решението за своето назначение, във всяка друга държава-членка, съгласно условията за публикуване, които са определени в тази държава. Това публикуване също така посочва и назначения ликвидатор и уточнява дали прилаганата норма за компетентност е предвидена в член 3, параграф 1 или в член 3, параграф 2.

2. Независимо от това всяка държава-членка, на чиято територия се намира предприятие на длъжника, може да предвиди задължително публикуване. В този случай ликвидаторът или всеки друг оправомощен за тази цел орган в държавата-членка, в която е образувано производството по член 3, параграф 1, предприема необходимите мерки, за да гарантира това публикуване.

Член 22

Вписване в публичен регистър

1. Ликвидаторът може да поиска решението за образуване на производството по член 3, параграф 1, да бъде вписано в имотния регистър, търговския регистър и във всеки друг публичен регистър в другите държави-членки.

2. Независимо от това всяка държава-членка може да предвиди задължително вписване. В този случай ликвидаторът или всеки друг оправомощен за тази цел орган в държавата-членка, в която е образувано производството по член 3, параграф 1, предприема необходимите мерки, за да гарантира това вписване.

Член 23

Разноски

Разноските по публикуването и вписването по членове 21 и 22, се смятат за разноски и разходи, които са свързани със съдебното производство.

Член 24

Изпълнение в полза на длъжника

1. Когато лице изпълни задължение в полза на длъжника в дадена държава-членка, спрямо когото в друга държава-членка е образувано производство по несъстоятелност, вместо в полза на ликвидатора по това производство, това лице се освобождава от отговорност, ако не е знаело за образуването на производството.

2. Когато лице изпълни такова задължение преди публикуването по член 21, до доказване на противното се презюмира, че не е знаело за образуването на производството по несъстоятелност. Когато задължението е изпълнено след публикуването, до доказване на противното се презюмира, че лицето, което е изпълнило такова задължение, е знаело за образуването на производството.

▼B

Член 25

Признаване и изпълняемост на други съдебни решения

1. Решенията за провеждането и приключването на производството по несъстоятелност, които са постановени от съд, чието решение за образуване на производството е признато съгласно член 16, както и конкордатът, който е одобрен от този съд, също се признават без никаква допълнителна формалност. Тези решения се изпълняват съгласно членове от 31 до 51, с изключение на член 34, параграф 2 от Брюкселската конвенция относно подведомствеността и изпълнението на чуждестранни съдебни решения по граждански и търговски дела, изменена с конвенциите за присъединяване към тази конвенция.

Първата алинея се прилага и за съдебни решения, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност, и които са тясно свързани с него, дори ако са постановени от друг съд.

Първата алинея се прилага и по отношение на съдебни решения за обезпечителните мерки, които са предприети след подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност.

2. Признаването и изпълнението на решения, които са различни от предвидените в параграф 1, се уреждат от конвенцията, посочена в параграф 1, при условие че тази конвенция се прилага.

3. Държавите-членки не са длъжни да признават или да изпълняват решение по параграф 1, което би могло да доведе до ограничаване на индивидуалната свобода или на тайната на кореспонденцията.

Член 26 **([1])**

Обществен ред

Всяка държава-членка може да откаже да признае производство по несъстоятелност, което е образувано в друга държава-членка, или да изпълни решение, което е постановено в рамките на такова производство, когато това признаване или изпълнение би предизвикало последици, които явно противоречат на обществения ред на тази държава и по-специално на нейните основни принципи или на индивидуалните права и свободи, които са гарантирани от нейната конституция.

ГЛАВА III

ВТОРИЧНИ ПРОИЗВОДСТВА ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 27

Образуване на производство

Производството по член 3, параграф 1, което е образувано от съд на дадена държава-членка и е признато в друга държава-членка (главно производство) позволява компетентният съд по член 3, параграф 2 в тази друга държава-членка да образува вторично производство по несъстоятелност, без да се разглежда несъстоятелността на длъжника в тази друга държава. Това производство трябва да бъде включено в производствата, които са изброени в приложение Б. Последиците от тях засягат само имуществото на длъжника, което се намира на територията на тази друга държава-членка.

([1]) Виж декларацията на Португалия относно прилагането на членове 26 и 37 (ОВ C 183, 30.6.2000 г., стр. 1).

▼B

Член 28

Приложим закон

Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, приложимият закон при вторичното производство е законът на държавата-членка, на чиято територия е образувано вторичното производство.

Член 29

Право на иск за образуване на производство

Образуването на вторично производство може да бъде поискано от:

а) ликвидатора по главното производство;

б) всяко друго лице или орган, които са оправомощени да поискат образуване на производство по несъстоятелност съгласно законодателството на държавата-членка, на чиято територия е поискано образуването на вторичното производство.

Член 30

Авансово плащане за разходите и съдебните разноски

Когато законът на държавата-членка, в която е подадена молба за образуване на вторично производство, изисква масата на несъстоятелността на длъжника да покрива изцяло или частично разходите и съдебните разноски по производството, сезираният съд може да поиска от ищеца да плати авансово разходите или да предостави подходящо обезпечение.

Член 31

Задължение за сътрудничество и обмен на информация

1. При спазване на правилата, които ограничават разгласяването на информация, ликвидаторът от главното производство и ликвидаторите от вторичните производства са длъжни да се информират взаимно. Те незабавно си съобщават всяка информация, която може да бъде полезна за другото производство, по-специално относно размера на предявените вземания и установяването на вземанията, както и всички мерки, които са насочени към приключване на производството.

2. При спазване на правилата, които са приложими към всяко от производствата, ликвидаторът от главното производство и ликвидаторите от вторичните производства са длъжни да си сътрудничат.

3. Ликвидаторът от вторичното производство своевременно дава възможност на ликвидатора по главното производство да направи предложение за осребряване или всякакви начини за управление на имуществото, което е предмет на вторичното производство.

Член 32

Упражняване на правата на кредиторите

1. Всеки кредитор може да предяви вземането си в главното производство и във всяко вторично производство.

2. Ликвидаторите по главното и във всяко от вторичните производства предявяват в останалите производства вземанията, които са предявени в производството, за което са назначени, при положение че в това производство са защитени интересите на кредиторите,

▼B

при спазване на правото на последните да се противопоставят или да оттеглят предявените вземания при условията, които са предвидени от приложимия закон.

3. Ликвидаторът на дадено главно или вторично производство е оправомощен да участва, наравно с всеки от кредиторите, в друго производство, по-специално като взема участие в събранията на кредиторите.

Член 33

Спиране на ликвидацията

1. Съдът, който е образувал вторичното производство, спира изцяло или частично действията по осребряването по искане на ликвидатора по главното производство, като си запазва възможността да поиска в този случай от ликвидатора по главното производство всяка подходяща обезпечителна мярка на интересите на кредиторите от вторичното производство и на отделни групи кредитори. Искането на ликвидатора по главното производство може да бъде отхвърлено само ако то очевидно не е в интерес на кредиторите по главното производство. Спирането на осребряването може да бъде постановено за максимален срок от три месеца. Спирането може съответно да бъде продължено или подновено за периоди със същата продължителност.

2. Съдът по параграф 1 отменя спирането на осребряването в следните случаи:

— по искане на ликвидатора по главното производство,

— служебно, по искане на кредитор или по искане на ликвидатора във вторичното производство, ако мярката изглежда необоснована, най-вече по отношение на интереса на кредиторите по главното производство или на тези по вторичното производство.

Член 34

Мерки за прекратяване на вторичното производство по несъстоятелност

1. Когато приложимият закон към вторичното производство предвижда възможността това производство да бъде прекратено без ликвидация, а чрез план за оздравяване, с конкордат или друга подобна мярка, ликвидаторът по главното производство е оправомощен да предложи такава мярка.

Прекратяването на вторичното производство с мярката, посочена в първа алинея, става окончателно само със съгласието на ликвидатора по главното производство или при липса на съгласие от негова страна, когато предложената мярка не накърнява финансовите интереси на кредиторите в главното производство.

2. Всяко ограничаване на правата на кредиторите, като например отлагане на плащането или опрощаване на дълга, което произтича от мярката, посочена в параграф 1, предложено във вторично производство, може да се прилага към имущество на длъжника, което не е включено в това производство само със съгласието на всички заинтересовани кредитори.

3. По време на спирането на действията по осребряването, което е постановено съгласно член 33, единствено ликвидаторът по главното производство или длъжникът, с негово съгласие, може да предложи във вторичното производство мерките по параграф 1 от настоящия член; други предложения за подобна мярка не могат да бъде подлагани на гласуване, нито да бъдат одобрени.

▼B

Член 35

Остатък от масата на несъстоятелността при вторичното производство

Ако осребряването на масата на несъстоятелността на вторичното производство покрива всички приети вземания в това производство, назначеният в това производство ликвидатор незабавно прехвърля остатъка на ликвидатора по главното производство.

Член 36

Последващо образуване на главно производство

Когато е образувано производство по член 3, параграф 1, след образуването на производство по член 3 параграф 2 в друга държава-членка, членове 31 - 35 се прилагат към производството, което е образувано първо, при условие че стадият на това производство го позволява.

Член 37 [1]

Преобразуване на предшестващо производство

Ликвидаторът по главното производство може да поиска някое от посочените в приложение А производства, което е образувано порано в друга държава-членка, да бъде преобразувано в производство по ликвидация, ако това преобразуване е в полза за интересите на кредиторите от главното производство.

Компетентният съд по член 3, параграф 2 разпорежда преобразуването в едно от производствата, посочени в приложение Б.

Член 38

Обезпечителни мерки

Когато компетентният съд по член 3, параграф 1 на дадена държава-членка назначи временен управител с цел обезпечаване на имуществото на длъжника, този временен управител е оправомощен да поиска всякакви мерки за обезпечаване и запазване на имуществото на длъжника, което се намира в друга държава-членка, които са предвидена от закона на тази държава, за времето от подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност до решението за образуването му.

ГЛАВА IV

ИНФОРМИРАНЕ НА КРЕДИТОРИТЕ И ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА ИМ

Член 39

Право на предявяване на вземанията

Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намира в държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството, включително данъчните органи и органите за социално осигуряване в държавите-членки, имат право писмено да предявят вземанията си в производството по несъстоятелност.

([1]) Виж декларацията на Португалия относно прилагането на членове 26 и 37 (ОВ C 183, 30.6.2000 г., стр. 1).

▼B

Член 40

Задължение за информиране на кредиторите

1. След образуването на производство по несъстоятелност в една държава-членка компетентният съд на тази държава или ликвидаторът, който е назначен от него, незабавно информира кредиторите, които са известни и чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намират в другите държави-членки.

2. Тази информация, която се предоставя чрез поименното изпращане на съобщение, съдържа по-специално сроковете, предвидените при неспазване на тези срокове санкции, органът или институцията, които са оправомощени да приемат предявените вземания, както и други разпоредени мерки. Това съобщение посочва също дали кредиторите, чиито вземания имат право на предпочитане или са обезпечени със залог, е необходимо да предявят вземанията си.

Член 41

Съдържание на предявяването на вземане

Кредиторът изпраща копие от документите, които доказват вземането, ако има такива, и посочва естеството на вземането си, датата на възникване и размера; той посочва и дали има право на предпочтително удовлетворяване, залог върху съответното вземане или запазване на собствеността и кои имуществени активи са негово обезпечение.

Член 42

Езици

1. Информацията по член 40 се предоставя на официалния език или на един от официалните езици на държавата на образуване на производството. За тази цел се използва формуляр, който е озаглавен „Покана за предявяване на вземане. Срокове, които трябва да се спазват“ и който е изготвен на всички официални езици на институциите на Европейския съюз.

2. Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намират в държава-членка, която е различна от държавата на образуване на производството, може също да предяви вземането си на официалния език или езици на тази друга държава. В този случай предявяването на вземането му носи заглавието „Предявяване на вземане“ на официалния език или на един от официалните езици на държавата, в която е образувано производството. Освен това от него може да се изиска превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата на образуване на производството.

ГЛАВА V

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 43

Приложимост във времето

Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат само за производствата по несъстоятелност, които са образувани след неговото влизане в сила. Правните действията, които са извършени от

▼B

длъжника преди влизането в сила на настоящия регламент, продължават да се уреждат от закона, който ги е уреждал към момента, в който са били извършени.

Член 44

Отношение с международни договори

1. След влизането си в сила настоящият регламент заменя сключените международни договори между две или повече държави-членки, в отношенията между тях по въпросите, до които той се отнася, а именно:

а) Конвенцията между Белгия и Франция за компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Париж на 8 юли 1899 г.;

б) Конвенцията между Белгия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането на плащането (с Допълнителен протокол от 13 юни 1973 г.), подписана в Брюксел на 16 юли 1969 г.;

в) Конвенцията между Белгия и Нидерландия за териториалната компетентност, фалита и за признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Брюксел на 28 март 1925 г.;

г) Договора между Германия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан във Виена на 25 май 1979 г.;

д) Конвенцията между Франция и Австрия за компетентността, признаването и изпълнението на решенията по фалит, подписана във Виена на 27 февруари 1979 г.;

е) Конвенцията между Франция и Италия за изпълнението на решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 3 юни 1930 г.;

ж) Договора между Италия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан в Рим на 12 юли 1977 г.;

з) Конвенцията между Кралство Нидерландия и Федерална република Германия относно взаимното признаване и изпълнението на съдебни решения и други изпълнителни основания в граждански и търговски дела, подписана в Хага на 30 август 1962 г.;

и) Конвенцията между Обединеното кралство и Кралство Белгия за взаимното признаване и изпълнението на решенията по граждански и търговски дела и протокола към нея, подписана в Брюксел на 2 май 1934 г.;

й) Конвенцията между Дания, Финландия, Норвегия, Швеция и Исландия за фалита, подписана в Копенхаген на 11 ноември 1933 г.;

к) Европейската конвенция относно определени международни аспекти на фалита, подписана в Истанбул на 5 юни 1990 г.;

▼A1

л) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.;

м) Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на арбитражни решения и арбитражни спора-

▼A1

зумения по търговски дела, подписано в Белград на 18 март 1960 г.;

н) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Италия за взаимно съдебно сътрудничество по граждански и административни дела, подписана в Рим на 3 декември 1960 г.;

о) Споразумението между Социалистическа федеративна република Югославия и Кралство Белгия за съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, подписано в Белград на 24 септември 1971 г.;

п) Конвенцията между правителствата на Югославия и Франция за признаване и изпълнение на решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.;

р) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Гръцката република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана в Атина на 22 октомври 1980 г., все още в сила между Чешката република и Гърция;

с) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 23 април 1982 г., все още в сила между Чешката република и Кипър;

т) Договора между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ, признаване и изпълнение на решения по граждански, семейни и търговски дела, подписан в Париж на 10 май 1984 г., все още в сила между Чешката република и Франция;

у) Договора между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 6 декември 1985 г., все още в сила между Чешката република и Италия;

ф) Споразумението между Република Латвия, Република Естония и Република Литва за правна помощ, правно сътрудничество и правни отношения, подписано в Талин на 11 ноември 1992 г.;

х) Споразумението между Естония и Полша за оказване на правна помощ и правно сътрудничество по граждански, трудови и наказателни дела, подписано в Талин на 27 ноември 1998 г.;

ц) Споразумението между Република Литва и Република Полша за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано във Варшава на 26 януари 1993 г.;

▼M3

ч) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни въпроси и нейния протокол, подписани в Букурещ на 19 октомври 1972 г.;

ш) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.;

щ) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Гърция, подписано в Атина на 10 април 1976 г.;

аа) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Кипър, подписано в Никозия на 29 Април 1983 г.;

аб) Договора за взаимна правна помощ по граждански дела между правителството на Народна република България и правител-

▼M3

ството на Френската република, подписан в София на 18 януари 1989 г.;

ав) Договора между Румъния и Чешката република за правна помощ по граждански дела, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.;

аг) Договора между Румъния и Полша за правна помощ и правни отношения за граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.

▼B

2. Конвенциите, посочени в параграф 1, продължават да се прилагат за производствата, които са образувани преди влизането в сила на настоящия регламент.

3. Настоящият регламент не се прилага:

а) в никоя държава-членка, когато е несъвместим със задълженията по отношение на фалита, които произтичат от конвенция, която е подписана от тази държава с една или няколко трети страни, преди влизането му в сила;

б) в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, ако е несъвместим със задълженията по отношение на фалита и ликвидацията на неплатежоспособни дружества, които произтичат от споразумения в рамките на Британската общност, които съществуват към момента на влизането в сила на настоящия регламент.

Член 45

Изменение на приложенията

Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, по инициатива на един или няколко свои членове или по предложение на Комисията, може да изменя приложенията.

Член 46

Доклади

Най-късно до 1 юни 2012 г. и впоследствие на всеки пет години Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Този доклад се придружава при необходимост от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

Член 47

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на 31 май 2002 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼M4

ПРИЛОЖЕНИЕ A

Производства по несъстоятелност, посочени в член 2, буква а)

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— Het gerechtelijk akkoord/Le concordat judiciaire

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Reorganizace

— Oddlužení

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας. Η διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών

— Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Sauvegarde

— Redressement judiciaire

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up by the court

— Bankruptcy

▼M4

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

— Company examinership

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

— Izlīgums

— Sanācija

LIETUVA

— įmonės restruktūrizavimo byla

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Gestion contrôlée

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Xoljiment

— Amministrazzjoni

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment f'każ ta' negozjant

▼M4

NEDERLAND

— Het faillissement

— De surséance van betaling

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

— Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Postępowanie układowe

— Upadłość obejmująca likwidację

— Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

— Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:

A concordata

A reconstituição empresarial

A reestruturação financeira

A gestão controlada

ROMÂNIA

— procedura insolvenței

— reorganizarea judiciară

— procedura falimentului

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

— Postopek prisilne poravnave

— Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

— Reštrukturalizačné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

— Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

— Konkurs

— Företagsrekonstruktion

▼**M4**

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Voluntary arrangements under insolvency legislation

— Bankruptcy or sequestration

▼M4

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Производства по ликвидация, посочени в член 2, буква в)

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo con cessione dei beni

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria con programma di cessione dei complessi aziendali

— Amministrazione straordinaria con programma di ristrutturazione di cui sia parte integrante un concordato con cessione dei beni

▼M4

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)

— Πτώχευση

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

LIETUVA

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Stralċ volontarju

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

— Het faillissement

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Upadłość obejmująca likwidację

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

ROMÂNIA

— procedura falimentului

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

▼**M4**

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

SVERIGE

— Konkurs

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Bankruptcy or sequestration

▼M4

ПРИЛОЖЕНИЕ B

Ликвидатори, посочени в член 2, буква б)

BELGIË/BELGIQUE

— De curator/Le curateur

— De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes

— De vereffenaar/Le liquidateur

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик

— Временен синдик

— (Постоянен) синдик

— Служебен синдик

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce

— Předběžný insolvenční správce

— Oddělený insolvenční správce

— Zvláštní insolvenční správce

— Zástupce insolvenčního správce

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

— Pankrotihaldur

— Ajutine pankrotihaldur

— Usaldusisik

ΕΛΛΑΣ

— Ο σύνδικος

— Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών

— Ο ειδικός εκκαθαριστής

— Ο επίτροπος

ESPAÑA

— Administradores concursales

▼M4

FRANCE

— Mandataire judiciaire

— Liquidateur

— Administrateur judiciaire

— Commissaire à l'exécution du plan

IRELAND

— Liquidator

— Official Assignee

— Trustee in bankruptcy

— Provisional Liquidator

— Examiner

ITALIA

— Curatore

— Commissario giudiziale

— Commissario straordinario

— Commissario liquidatore

— Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής

— Επίσημος Παραλήπτης

— Διαχειριστής της Πτώχευσης

— Εξεταστής

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

— Bankrutuojančių įmonių administratorius

— Restruktūrizuojamų įmonių administratorius

LUXEMBOURG

— Le curateur

— Le commissaire

— Le liquidateur

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő

— Felszámoló

MALTA

— Amministratur Proviżorju

— Riċevitur Uffiċjali

— Stralċjarju

— Maniġer Speċjali

▼M4

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment

NEDERLAND

— De curator in het faillissement

— De bewindvoerder in de surséance van betaling

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Masseverwalter

— Ausgleichsverwalter

— Sachwalter

— Treuhänder

— Besondere Verwalter

— Konkursgericht

POLSKA

— Syndyk

— Nadzorca sądowy

— Zarządca

PORTUGAL

— Administrador da insolvência

— Gestor judicial

— Liquidatário judicial

— Comissão de credores

ROMÂNIA

— practician în insolvență

— administrator judiciar

— lichidator

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave

— Stečajni upravitelj

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

— Predbežný správca

— Správca

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja//bofförvaltare

— Selvittäjä//utredare

SVERIGE

— Förvaltare

— Rekonstruktör

▼**M4**

UNITED KINGDOM

— Liquidator

— Supervisor of a voluntary arrangement

— Administrator

— Official Receiver

— Trustee

— Provisional Liquidator

— Judicial factor